

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Gulco Anatolie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 24 noiembrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Gulco Anatolie Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxxx, nr. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 25.09.2017 - 24.11.2017;
2. Instanța de apel : 20.12.2017 - 10.04.2018;
3. Instanța de recurs ordinar : 17.08.2018 - 25.09.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni sediul Central din 24 noiembrie 2017, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Gulco Anatolie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 287 alin. (2), lit. b) Codul penal și i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

În baza art. 85 Cod penal prin cumul al sentințelor, i-a fost adăugată lui Gulco Anatolie la prezenta sentință, parțial pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20.06.2017 în mărime de 1 (un) an închisoare, stabilindu-i-se o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

Solicitarea acuzatorului de stat de încasare din contul inculpatului Gulco Anatolie a sumei de 384 (trei sute optzeci și patru) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare a fost respinsă.

1.1. Prin aceeași sentință au fost condamnați și Zagorjevschi Eugeniu și Vlad Vitalie, hotărîrea în privința cărora cu recurs ordinar în prezent nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Gulco Anatolie, la 13 aprilie 2017, aproximativ la orele 15:40, fiind inculpat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. e), i) și j) Cod penal, acționând de comun acord și împreună cu cet. Vlad Vitalie, și cet. Zagorjevschi Eugeniu, aflându-se în incinta Judecătoriei Strășeni, sediul central, amplasată în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare nr. 96, urmărind scopul încălcării grosolane a ordinii publice, acționând din motive huliganice, aflându-se în loc public, încălcând insistent și demonstrativ regulile moralei, au manifestat o obrăznicie deosebită exprimată prin adresarea cu ton ridicat și înjosirea persoanelor aflate în sala ședinței de judecată manifestată prin adresarea de cuvinte necenzurate precum și cu amenințarea cu aplicarea violenței în privința persoanelor prezente la ședința de judecată precum și a colaboratorilor de poliție care asigurau escortarea inculpaților. În continuarea acțiunilor sale huliganice, Gulco Anatolie, aflându-se în spațiu amenajat și destinat deținerii inculpaților în privința cărora este aplicată măsura preventivă arestul, continuând acțiunile sale huliganice, opunându-se încătușării a opus o rezistență activă colaboratorilor de poliție prezenți în sala destinată judecării cauzelor penale, prin acțiunile sale periclitând activitatea normală a organelor de poliție. În continuarea acțiunilor sale infracționale, Gulco Anatolie, acționând de comun acord și împreună cu Vlad Vitalie și Zagorjevschi Eugeniu, fiind îmbarcați în automobilul specializat al poliției cu n/î xxxx, în vederea escortării la sediul Inspectoratului de Poliție Strășeni, adresându-se cu dispreț și într-o formă batjocoritoare, exprimându-se pe un ton ridicat, au numit colaboratorii de poliție a IP Strășeni cu cuvinte necenzurate simultan lovind cu pumnii și picioarele în habitacul automobilului indicat supra cauzându-și leziuni corporale.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Vlad Vitalie și avocatul Cuptova Natalia în numele inculpatului Gulco Anatolie.

Avocatul Cuptova Natalia în numele inculpatului Gulco Anatolie a solicitat casarea sentinței primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Gulco Anatolie să-i fie stabilită pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2), lit. b) Cod penal, sub formă de amendă, în mărime de 500 unități convenționale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2018, apelurile declarate de avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Vlad Vitalie și avocatul Cuptova Natalia în numele inculpatului Gulco Anatolie, au fost respinse ca nefondate, și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpații au săvârșit anume infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că potrivit materialelor cauzei, inculpații Zagorjevschi Eugeniu, Vlad Vitalie și Gulco Anatolie, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond au recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și au solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f. d. 37-39, vol. II), cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Colegiul penal a constatat cu certitudine că Zagorjevschi Eugeniu, Vlad Vitalie și Gulco Anatolie au comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, conform art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Zagorjevschi Eugeniu, Vlad Vitalie și Gulco Anatolie, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Ca circumstanță atenuată, stabilită de art.76 din Codul penal, în privința inculpaților s-a reținut: recunoașterea vinovăției și căința sinceră.

Circumstanțe agravante stabilite de art.77 din Codul penal, în privința inculpaților n-au fost reținute.

În prezenta speță, inculpații au solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa inculpaților a fost redusă cu o treime de la limita de pedeapsă prevăzută de lege, ținând cont de faptul că inculpații au comis infracțiunea imputată în timpul minoratului, aplicând totodată și prevederile art.70 alin.(3) Cod penal și a considerat justificat că scopul pedepsei aplicate în privința lui Zagorjevschi Eugeniu, poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru

minori, în privința lui Vlad Vitalie și Gulco Anatolie, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an și 3 (trei) luni, fiecare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

Totodată, instanța de fond, în baza art. 85 Cod penal prin cumulul sentințelor, i-a adăugat lui Gulco Anatolie la prezenta sentință, i-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20.06.2017 sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, stabilindu-i-se o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori, considerându-se inclusiv și de către instanța de fond, că aceasta este o pedeapsă echitabilă.

Astfel, Colegiul penal a conchis că prima instanță corect și rațional i-a aplicat lui Gulco Anatolie pedeapsa închisorii, cu executarea ei în penitenciar pentru minori, ținând cont și de faptul că dânsul a săvârșit infracțiunea imputată în timpul minoratului și a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, potrivit căruia inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Instanța de apel a considerat corectă concluzia de aplicare a pedepsei închisorii de către instanța de fond deoarece inculpatul Gulco Anatolie, anterior a mai comis o infracțiune, fiind în același rând condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare și anume: prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11.07.2017, în baza art.287 alin.(3) Codul penal, fiindu-i aplicată lui Gulco Anatolie, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an.

De asemenea, prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 26 aprilie 2017, Gulco Anatolie a fost condamnat în baza art.145 alin.(2), lit. e), i) și j) Cod penal, la 6 ani 8 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar pentru minori (f. d. 129-153, vol. I), ceea ce denotă faptul că dânsul n-a stat pe cale corectării și reeducării, n-a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni contra ordinii publice, iar pedepsele anterioare n-au dus la scopul prevăzut de lege: de îndreptare și corectare a lui, or, dânsul a continuat săvârșirea infracțiunii similare și după condamnare și, prin urmare, nu v-a duce și pe viitor la scopul prevăzut de lege: de îndreptare și corectare a lui or, dânsul anterior, comițând infracțiuni iarăși, au comis o infracțiune similară.

Colegiul penal, conform prevederilor art. 79 Cod penal, a reținut în sarcina inculpatului Gulco Anatolie, circumstanțele excepționale: săvârșirea infracțiunilor în vârsta minoratului, însă alte pedepse nu i-a aplicat, din considerentele sus- indicate.

De aceea, Colegiul penal a considerat că și pedeapsa aplicată inculpatului Gulco Anatolie este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și

circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată în această parte.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Gulco Anatolie, în termen la data de 20 mai 2018 (conform ștampilei de pe plic), prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei lui Gulco Anatolie, rejudecarea cauzei în această parte și emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Gulco Anatolie să-i fie aplicată o pedeapsă penală mai blîndă sub formă de amendă în mărimea minimă prevăzută de legea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287, alin.(2) lit. b) Cod penal, care să fie executată de sinestătător.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- la urmărirea penală inculpatul vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral. Totodată, potrivit materialelor cauzei, inculpații Zagorjevschi Eugeniu, Vlad Vitalie și Gulco Anatolie, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond au recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și au solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f. d. 37-39, vol. II), cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală;

- instanța de fond și apel corect au invocat prevederile art.79 Cod penal pentru stabilirea pedepsei cu amendă sub limita minimă, însă incorect a ales categoria de pedeapsă cu închisoare, unde nu este necesară aplicarea prevederilor acestui articol, or instanța de fond, la stabilirea celei mai aspre categorii de pedeapsă minorilor, a considerat greșit că faptele inculpaților posibil sunt calificate pe alin. (3) al art.287 Cod penal, fiind necesar de aplicat în așa caz prevederile at.79 Cod penal. Instanța de fond și apel, la stabilirea pedepsei cu închisoare minorilor pentru o infracțiune mai puțin gravă pentru care sancțiunea prevede pe lângă pedeapsa cu închisoare, amendă și muncă neremunerată, nu a ținut cont de următoarele prevederi ale art. 485 Cod de procedură penală, art. 93 Cod penal și pct.19 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova;

- astfel, urmează să se întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru a aplica inculpatului minor pedeapsa nonprivativă de libertate, sau pentru a-i stabili o pedeapsă mai blîndă decît cea prevăzută de lege (art.79 Cod penal);

- recurentul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este una neechitabilă. Astfel în cadrul dezbaterilor judiciare s-a pledat pentru numirea unei pedepse sub formă de amendă, însă instanța reținînd în sentința toate circumstanțele atenuante ale cazului a stabilit pedeapsa cea mai aspră și extremă prevăzută de sancțiunea articolului 287 alin.(2) Codul penal - închisoarea or, potrivit pct. 19) alin.(2) al Hotărîrii Explicative a CSJ nr. 39 din 2004 cu privire la practica judiciară în cauzele privind minorii: „La adoptarea sentinței în cauza minorului, pe lângă chestiunile enunțate în art.385 Cod de procedură penală, urmează să fie soluționate și alte

chestiuni prevăzute de art.485 Cod de procedură penală. Este necesar de examinat posibilitatea liberării de pedeapsă penală în conformitate cu dispozițiile art.93 Cod penal sau suspendarea condiționată a executării pedepsei în conformitate cu dispozițiile art.90 Cod penal. În context, urmează să se întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru a aplica inculpatului minor pedeapsa nonprivativă de libertate, sau pentru a-i stabili o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de Codul penal”;

- astfel urma în atare circumstanțe de luat în calcul că infracțiunea de către inculpați a fost comisă după provocările la persoana și direct din partea lui Parhomenco Lucia - care avea statut procesual de succesori al părții vătămate;

- în concluzie apărarea consideră ca pedeapsa numită lui Gulco A. este una disproportională ținând cont de gravitatea faptei și împrejurările acesteia. În urma acțiunilor huliganice a inculpatului Gulco Anatolie nu a avut nimeni de suferit. Părțile vătămate declară că inculpații exprimându-se cu cuvinte necenzurate, nu se exprimau la direct în adresa concret a cuiva individual, iar prejudiciul material sau moral nu a fost cauzat nimănui;

- apărarea remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale;

- recurentul menționează că la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța obligatoriu urmează să ia în considerare prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală;

- în calitate de temei de casare a deciziei instanței de apel recurentul invocă art.427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temeiuri pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, adică cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Referitor la temeiurile pentru recursul declarat prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat, specificând în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și întemeiat a respins ca nefondate apelurile avocatului Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Vlad Vitalie și a avocatului Cuțova Natalia în numele inculpatului Gulco Anatolie și a menținut sentința fără modificări.

Se reține că vinovăția inculpatului nu se contestă, cauza fiind examinată conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, acțiunile lui Gulco Anatolie fiind încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, careva erori de drept la acest capitol nu se contată în speța dată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit raportînd temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului, deoarece argumentele expuse în recursul depus sunt nefondate, decizia instanței de apel conținînd toate motivele pe care se bazează soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

La fel, drept temei pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, adică cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temei care nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică decizia contestată în sensul că instanțele judecătorești inferioare nu au individualizat, conform prevederilor 75 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului Gulco Anatolie, în partea ce se referă la mărimea pedepsei inculpatului, solicitînd o pedeapsă mai blîndă.

În continuare, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținîndu-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunilor incriminate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel corect a menținut sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului Gulco Anatolie, conducîndu-se și de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art. 75 alin. (1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil al faptei penale, atitudinea făptuitorilor față de cele săvîrșite și urmările survenite în aspectul recunoașterii vinei. Nu în ultimul rînd, instanța de apel a notificat și datele referitor la personalitatea inculpatului Gulco, ținînd cont de faptul că infracțiunea imputată a fost comisă în timpul minoratului, aplicînd totodată și prevederile art.70 alin.(3) Cod penal și a considerat justificat că scopul pedepsei aplicate în privința lui Gulco Anatolie, poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de un termen de 1 (un) an și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

Ținînd cont de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute în art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise - inculpatul Gulco Anatolie a comis o infracțiune mai puțin gravă, conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, de limitele pedepsei prevăzute de art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal, de faptul că, inculpatul și-a recunoscut vina, cauza fiind examinată în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală de atitudinea lui față de cele săvîrșite, avînd în vedere că inculpatul a fost anterior condamnat, astfel, că pedeapsa numită inculpatului Gulco Anatolie de către instanța de apel, rămîne a fi una legală, utilă și eficientă pentru executare, în vederea corectării lor.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel în decizia sa (f. d. 175-184, vol. II) corect a indicat prevederile art. 61, 75 Cod penal, și ținând cont de personalitatea inculpatului, a aplicat pedeapsă echitabilă, argumente ce sunt acceptate și însușite de către instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărîrii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunînd un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că eroarea de drept invocată de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile indicate de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Gulco Anatolie nu sunt întemeiate din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Gulco Anatolie, urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Gulco Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Gulco Anatolie Igor**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 octombrie 2018**.

Președinte
Judecători

Timofti Vladimir
Cobzac Elena
Toma Nadejda
Țurcan Anatolie
Boico Victor